

F. t. l. vedr. råstoffer

bejde. De opgravede materialer nyttiggøres, f.eks. som fyldmateriale i landopfyldninger, nye moler el. lign., frem for at blive bortskaffet ved dumpning (klapning) i havet. Herved spares der på de sædvanligt indvundne råstoffer, ligesom havmiljøet spares for de effekter, der kan være en følge af både klapning og råstofindvinding.

De områder, hvori der indvindes, er sædvanligvis påvirket af menneskelig aktivitet. Det er f.eks. i eksisterende havne og sejlrender, hvor der allerede er uddybet og oprenset adskillige gange, eller hvor havbundsforholdene er påvirket af skibstrafik. Ved anlæg af nye havne eller sejlrender er der foretaget en miljømæssig vurdering ved meddelelsen af tilladelsen til anlægget.

Ved ansøgning om tilladelse efter råstofloven til nyttiggørelse af oprensings og uddybningsmateriale er der derfor normalt ikke behov for at gennemføre de samme miljømæssige undersøgelser og vurderinger, som skal gennemføres ved meddelelse af øvrige indvindingstilladelser på havet. Tilladelser eller afslag meddeles sædvanligvis efter en kulturhistorisk vurdering af indvindingsområdet, og efter at kommunen og Kystdirektoratet har givet deres vurderinger af sagens forenings- og kystbeskyttelsesmæssige aspekter.

Hvor der på grund af arbejdets omfang imidlertid gør sig særlige forhold gældende, som ved uddybnings- og oprensingsopgravninger i forbindelse med Storebælts- og Øresundsforbindelserne, kan nyttiggørelsestilladelsen suppleres med vilkår om detaljerede miljømæssige retningslinjer i form af graveinstrukser.

Efter forslaget til § 22 a, stk. 4, betales der ikke vederlag for opgravet materiale i forbindelse med gennemførelse af et anlægsarbejde eller vedligeholdelsesarbejde, som nyttiggøres frem for at blive bortskaffet. Se hertil bemærkninger til § 1, nr. 15.

Stk. 2, nr. 4

For at sikre at staten får adgang til resultaterne af alle råstofrelevante undersøgelser på havet, stilles der krav om, at havbundsundersøgelser, der kan tilvejebringe væsentlige råstofmæssige oplysninger, kun må gennemføres efter tilladelse.

Bestemmelsen sikrer, at staten får adgang til resultaterne af undersøgelser, der direkte eller indirekte er relevante for at øge kendskabet til råstofforekomster på havbunden.

Bestemmelsen finder anvendelse ved efterforskning/miljøvurdering i fællesområderne, i områder, hvortil der ikke er meddelt tilladelse i medfør af nr. 1-3, ved statslig kortlægning samt ved tekniske og videnskabelige undersøgelser, hvor der indsamles op-

lysninger, som kan være af råstofmæssig interesse. Der vil ikke være knyttet indvindingsrettigheder til denne type tilladelser.

Stk. 3

Bestemmelsen er uændret i forhold til ordlyden i den gældende § 20, stk. 1, jf. bemærkningerne ovenfor ad § 20.

Stk. 4

Stenfiskeri har historisk set været en afgørende faktor for ødelæggelsen af stenrev, som er en unik naturtype og et levested for et stort antal planter og dyrearter.

Stenfiskeri er efter den gældende lov tilladt, men har siden 1999 været meget stramt reguleret i bekendtgørelse nr. 519 af 15. juni 1999 om stenfiskeri fra havbunden. I medfør af bekendtgørelsen er der udlagt 18 områder, hvorfra der kan fiskes store sten op til en fastsat total indvindingskvote for hvert område. Der er ikke givet tilladelse til stenfiskere siden 2002. Der findes tilfredsstillende alternativer i form af sten fra land samt import fra Norge, men der er et indvindingspotentiale på omkring 250.000 m³ tilbage i Danmark.

For at hindre, at det resterende potentiale opfiskes, indføres med bestemmelsen i forslag til stk. 4 et totalforbud mod stenfiskeri, og efter lovforslagets § 2, stk. 3, ophæves ovennævnte bekendtgørelse. – se hertil bemærkninger til § 2.

Stk. 5

Med bestemmelsen understreges som led i kommercialisering af tilladelsesordningen, at der i forbindelse med meddelelse af tilladelser skal lægges vægt på en vurdering af lovens § 1 og § 3 om lovens formål og interesseafvejning.

*§ 20 a**Stk. 1*

Tilladelserne vil være tidsbegrænsede. Konkurrencerådet har i sin udtalelse fra 9. november 2005 anbefalet, at »reglerne om efterforskningstilladelser i råstoflovens § 20 ændres, således at efterforskningstilladelser som hovedregel ikke gives med fortrinsret til efterfølgende indvinding (eneret). Efterforskningstilladelse med fortrinsret bør alene tildeles, hvor væsentlige omkostningsmæssige begrundelser taler herfor, og efterforskningstilladelser med fortrinsret bør normalt ikke have en varighed på mere end 1 år.« Endvidere anbefaler Konkurrencerådet, »at reglerne om indvindingstilladelser i råstoflovens § 20 ændres, så indvindingstilladelser kun er forbundet med en eneret,